

TJUGOTREDJE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 7 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 5:1-8

Man säger att det förekommer otukt bland er, till och med sådan otukt som inte finns ens bland hedningarna, nämligen att någon lever ihop med sin fars hustru. Men ni är sturska, fast ni borde ha blivit förtvivilade och stött ut den som gjort sig skyldig till detta. Själv har jag redan – som om jag hade varit där, frånvarande till kroppen men närvarande till anden – fällt domen över den skyldige, i vår herre Jesu namn, när ni och min ande kom samman och vår herre Jesu Kristi kraft var med oss: en sådan person skall överlämnas åt Satan så att hans kropp går under för att hans ande skall bli räddad på Herrens dag.

Ni har ingen anledning att skryta. Vet ni inte: lite surdeg får hela degen att jäsa. Rensa bort den gamla surdegen så att ni blir en ny deg. Ni är ju osyrade, för vårt påsklamm, Kristus, är slaktat. Låt oss därför fira högtid, inte med gammal surdeg, inte med onskans och fördärvets surdeg, utan med renhetens och sanningens osyrade bröd.

Responsoriepsalm

Ps 5:5-7, 12 (R. 9a)

R. Led mig i din rättfärdighet.

Du är inte en Gud som kan tåla gudlöshet,
den som är ond får inte bo hos dig.
Du hatar alla ogärningsmän,
inga övermodiga består inför dina ögon. R.

Du förgör dem som talar lögn,
de blodgiriga och falska är en styggelse för Herren. R.

Låt alla dem glädjas som tar sin tillflykt till dig,
evigt må de jubla, ty du beskyddar dem,
i dig må de fröjda sig, de som älskar ditt namn. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Luk 6:6-11

En sabbatsdag gick Jesus in i synagogan och undervisade. Där satt en man med förtvinad högerhand. De skriftlärda och fariseerna höll ögonen på Jesus för att se om

han skulle bota någon på sabbaten; de ville ha något att anklaga honom för. Men han visste vad de hade för tankar och sade till mannen med den förtvinade handen: »Stig upp och kom hit.« Då reste han sig och gick fram, och Jesus sade till dem: »Säg mig, vad är tillåtet på sabbaten, att göra gott eller att göra ont, att rädda liv eller att utsläcka liv?« Han såg sig omkring på dem alla och sade till mannen: »Håll fram handen.« Det gjorde han, och strax var handen bra igen. Men de blev utom sig och började tala med varandra om vad de skulle göra med Jesus.

TISDAG DEN 8 SEPTEMBER

JUNGFRU MARIAS FÖDELSE Fest

Läsning

Mik 5:2-4

Så säger Herren: Du Bet-Lehem Efrata, som är så ringa för att vara bland Judas släkter, av dig skall åt mig utgå en som skall bli en furste i Israel, en vilkens härkomst tillhör förgångna åldrar, forntidens dagar. Därför skall de prisgivas intill den tid då hon som skall föda har fött. Då skall återstoden av hans bröder få vända tillbaka till Israels barn. Och han skall träda fram och vakta sin hjord i Herrens kraft, i Herrens, sin Guds, namns höghet. Och den skall ha ro, ty han skall då vara stor intill jordens ändar.

eller:

Läsning

Rom 8:28-30

Vi vet att Gud på allt sätt hjälper dem som älskar honom att nå det goda, dem som han har kallat efter sin plan. Ty dem han i förväg har utvalt har han också bestämt till att formas efter hans sons bild, så att denne skulle vara den förstfödde bland många bröder. Dem han i förväg har utsett har han också kallat, och dem han har kallat har han också gjort rättfärdiga, och dem han har gjort rättfärdiga, dem har han också skänkt sin härlighet.

Responsoriepsalm

Ps 13:6 (R. Jes 61:10)

R. Jag gläder mig storligen i Herren.

Jag förtröstar på din nåd,
må mitt hjärta fröjda sig över din frälsning.
Jag vill sjunga till Herrens ära,
ty han har gjort väl mot mig. R.

Halleluja

V. Salig och högtlovad är du, jungfru Maria,
ty ur dig framgick rättfärdighetens Sol, Kristus, vår Gud.

Evangelium

Matt 1:1-16, 18-23

Släkttavla för Jesus Kristus, son av David, som var son av Abraham.

Abraham var far till Isak, Isak till Jakob, Jakob till Juda och hans bröder, Juda till Peres och Sera, vilkas mor var Tamar, Peres till Hesron, Hesron till Ram, Ram till Amminadav, Amminadav till Nahshon, Nahshon till Salma, Salma till Boas, vars mor var Rahav, Boas till Oved, vars mor var Rut, Oved till Ishai och Ishai till David, konungen.

David var far till Salomo, vars mor var Urias hustru, Salomo till Rehabeam, Rehabeam till Avia, Avia till Asa, Asa till Josafat, Josafat till Joram, Joram till Ussia, Ussia till Jotam, Jotam till Ahas, Ahas till Hiskia, Hiskia till Manasse, Manasse till Amon, Amon till Josia och Josia till Jojakin och hans bröder, vid den tid då folket fördes bort till Babylon.

Efter bortförandet till Babylon blev Jojakin far till Shealtiel, Shealtiel till Serubbabel, Serubbabel till Avihud, Avihud till Eljakim, Eljakim till Asor, Asor till Sadok, Sadok till Akim, Akim till Elihud, Elihud till Elasar, Elasar till Mattan, Mattan till Jakob och Jakob till Josef, Marias man; av henne föddes Jesus som kallas Kristus.

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans, visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det, uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.» Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss).

eller (kortare läsning):

Evangelium

Matt 1:18-23

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans, visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det, uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.» Allt detta skedde för att det som Herren

hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss).

ONSDAG DEN 9 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 7:25–31

I fråga om dem som lever ogifta har jag ingen befallning från Herren. Men jag kan ge ett råd tack vare den tilltro som Herren i sin barmhärtighet har visat mig. Jag anser alltså detta vara bäst i den svåra tid som nu är inne – det är bäst att leva på det viset. Är du bunden vid en kvinna, sök då inte att bli löst. Har du blivit löst från en kvinna, sök då inte att finna någon annan. Men om du gifter dig är det ingen synd. Och om den ogifta kvinnan gifter sig är det ingen synd. Men de som gör så kommer att få det svårt här på jorden, och jag vill inte kräva för mycket av er. Men det säger jag, bröder: tiden krymper. Även de som har en hustru måste nu leva som om de ingen hade, de som gråter som om de inte grät, de som gläder sig som om de inte glädde sig, de som köper något som om de inte fick behålla det och de som lever i världen som om de inte levde av den. Ty den värld som nu är går mot sitt slut.

Responsoriepsalm

Ps 45:11–12, 14–17 (R. 11a)

R. Hör, dotter, och vänd hit ditt öra.

Hör, dotter, och ge akt, och vänd hit ditt öra:

Glöm nu ditt folk och din faders hus,
så att konungen får ha sin lust i din skönhet,
ty han är din herre, och för honom skall du falla ned. R.

Idel härlighet är konungadottern i gemaket:

av guldvirkat tyg består hennes dräkt,
i brokigt vävda kläder förs hon till konungen.

Jungfrur, hennes väninnor, följer henne,
de leds in till dig. R.

Under glädje och fröjd förs de fram,
de tågar in i konungens palats.

Dina söner skall träda i dina fäders ställe,
du skall sätta dem till furstar överallt i landet. R.

Halleluja

Luk 6:23ab

V. Gläd er och dansa av fröjd,
ty er lön blir stor i himlen.

Evangelium

Luk 6:20–26

Vid den tiden lyfte Jesus blicken, såg på sina lärjungar och sade: »Saliga ni som är fattiga, er tillhör Guds rike. Saliga ni som hungrar nu, ni skall få äta er mätta. Saliga ni som gråter nu, ni skall få skratta. Saliga är ni, när man för Människosönens skull hatar er och stöter bort er och smädar er och gör ert namn avskytt. Gläd er på den dagen och dansa av fröjd, ty er lön blir stor i himlen. På samma sätt gjorde ju deras fäder med profeterna.

Men ve er som är rika, ni har fått ut er glädje. Ve er som är mätta nu, ni skall få hungra. Ve er som skrattar nu, ni skall få sörja och gråta. Ve er när alla berömmar er. På samma sätt gjorde ju deras fäder med de falska profeterna.«

TORSDAG DEN 10 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 8:1b-7, 11-13

Kunskapen gör oss uppblåsta, det som bygger upp är kärleken. Den som tror sig ha kunskap har ännu inte fått den rätta kunskapen, men den som har kärlek, han är känd av Gud. När det alltså gäller frågan om man får äta kött som har offerats åt avgudar, vet vi att det inte finns någon avgud i världen och ingen annan gud än den ende. Ty även om det finns så kallade gudar, i himlen eller på jorden – och det finns ju många gudar och många herrar – så har vi bara en Gud, fadern från vilken allting utgår och som är vårt mål, och bara en herre, Jesus Kristus genom vilken allt är till och genom vilken vi är till.

Denna kunskap finns dock inte hos alla. Somliga sitter så fast i sin gamla avgudatro att de äter köttet just som offerkött, och det tynger deras samvete, osäkert som det är. Då går den osäkra förlorad genom din kunskap, denne broder som Kristus har dött för. Om ni på detta sätt försyndar er mot era bröder och våldför er på deras osäkra samveten, syndar ni mot Kristus. Alltså: om maten bringar min broder på fall, avstår jag från kött för evigt för att inte bli orsak till min broders fall.

Responsoriepsalm

Ps 139:1-3, 13-14b, 23-24 (24b)

R. Herre, led mig på den eviga vägen.

Herre, du utrannsakar mig och känner mig,
du känner mig, vare sig jag sitter eller står,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.
Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Ty du har skapat mina njurar,
du sammanvävde mig i min moders liv.
Jag tackar dig för att jag är danad så underbart.
Detta vet jag: förunderliga är dina verk. R.

Utrannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta,

pröva mig och känn mina tankar,
och se till, om jag är stadd på en olycksväg,
och led mig på den eviga vägen. R.

Halleluja

1 Joh 4:12

V. Om vi älskar varandra, är Gud alltid i oss,
och hans kärlek har nått sin fullhet i oss.

Evangelium

Luk 6:27–38

Vid den tiden sade Jesus: »Till er som vill lyssna säger jag: Älska era fiender, gör gott mot dem som hatar er. Välsigna dem som förbannar er och be för dem som skymfar er. Slår någon dig på ena kinden, så vänd också fram den andra. Tar någon ifrån dig manteln, så hindra honom inte från att ta skjortan också. Ge åt alla som ber dig, och tar någon det som är ditt, så kräv det inte tillbaka. Så som ni vill att människor skall göra mot er, så skall ni göra mot dem. Skall ni ha tack för att ni älskar dem som älskar er? Också syndare älskar dem som visar dem kärlek. Skall ni ha tack för att ni gör gott mot dem som gör gott mot er? Också syndare handlar så. Och skall ni ha tack för att ni lånar åt dem som ni tror kan betala tillbaka? Också syndare lånar åt syndare för att få samma belopp tillbaka. Nej, älska era fiender, gör gott och ge lån utan att hoppas få igen. Då skall er lön blir stor, och ni skall bli den Högstes söner, ty han är själv god mot de otacksamma och onda. Var barmhärtiga, så som er fader är barmhärtig.

Döm inte, så skall ni inte bli dömda. Förklara ingen skyldig, så skall ni inte dömas skyldiga. Frikänn, så skall ni bli frikända. Ge, så skall ni få. Ett gott mått, packat, skakat och rågat skall ni få i er mantel. Med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er.«

FREDAG DEN 11 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 9:16–19, 22b–27

Att jag sprider evangeliet är inget att vara stolt över, jag är ju tvungen till det. Ve mig om jag inte förkunnar evangeliet! Om jag gör det av eget val, har jag ju lön att vänta. Men gör jag det därför att jag måste, utför jag bara ett uppdrag. Vad får jag då för lön? Jo, att få förkunna evangeliet utan kostnad för någon och inte utnyttja den rätt evangeliet ger mig.

Fri och oberoende av alla har jag alltså gjort mig till allas slav för att vinna så många som möjligt. Allt har jag varit inför alla, för att åtminstone rädda några. Allt gör jag för evangeliets skull, för att också jag skall få del av dess löften.

Ni vet ju att alla löparna i en tävling springer men att bara en får priset. Löp då för att vinna det. Var och en som tävlar måste försaka allt – löparen gör det för en krans som vissnar, vi för en som aldrig vissnar. Jag har målet i sikte när jag löper

och jag slår inte i luften när jag boxas. Jag går hårt åt min kropp och tvingar den till lydnad, för jag vill inte predika för andra och själv komma till korta.

Responsoriepsalm

Ps 84:3–6, 12 (R. 2)

R. Hur ljuvlig är inte din boning, Herre Sebaot!

Min själ längtar och trängtar efter Herrens gårdar,
min själ och min kropp jublar mot levande Gud. R.

Ty sparven har funnit ett hus
och svalan ett bo åt sig, där hon kan lägga sina ungar:
dina altaren, Herre Sebaot, min konung och min Gud. R.

Saliga de som bor i ditt hus,
de lovar dig ständigt.
Saliga de människor som finner sin kraft i dig,
de som vill vandra till ditt hus. R.

Ty Herren Gud är sol och sköld,
Herren ger nåd och ära,
han vägrar inte dem något gott
som vandrar i oskuld. R.

Halleluja

Jfr Joh 17:17

V. Helga oss genom sanningen,
ditt ord är sanning.

Evangelium

Luk 6:39–42

Vid den tiden gav Jesus sina lärjungar denna liknelse: »Kan väl en blind leda en blind? Ramlar inte båda i gropen? Lärjungen är inte förmer än sin lärare, men när han är fullärd blir han som sin lärare. Varför ser du flisan i din broders öga, när du inte märker bjälken i ditt eget? Hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga, när du inte ser bjälken i ditt eget? Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders.«

LÖRDAG DEN 12 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 10:14–22

Håll er borta från avgudadyrkan, mina kära. Jag talar till förnuftiga människor, bedöm själva vad jag säger. Välsignelsens bägare som vi välsignar, ger den oss inte gemenskap med Kristi blod? Brödet som vi bryter, ger det oss inte gemenskap med

Kristi kropp? Eftersom brödet är ett enda, är vi – fast många – en enda kropp, för alla får vi vår del av ett och samma bröd. Se på israeliterna: har inte de som äter av offren gemenskap med offeraltaret? Vad vill jag säga med detta? Att det som offras till avgudar är något i sig eller att avgudar är något? Nej, men att det som de offrar offrar de åt demoner och inte åt Gud, och jag vill inte att ni skall ha gemenskap med demonerna. Ni kan inte dricka både ur Herrens bägare och ur demonernas bägare, inte äta både vid Herrens bord och vid demonernas bord. Eller skall vi väcka Herrens svartsjuka? Är vi starkare än han?

Responsoriepsalm

Ps 116:12–13, 17–18 (R. 17a)

R. Dig vill jag offra lovets offer.

Hur skall jag löna Herren
alla hans välgärningar mot mig?
Jag vill taga frälsningens bägare
och åkalla Herrens namn. R.

Dig vill jag offra lovets offer,
jag vill åkalla Herrens namn.
Jag vill infria åt Herren mina löften,
ja, inför hela hans folk. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium

Luk 6:43–49

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ett bra träd bär aldrig usel frukt, inte heller bär ett uselt träd bra frukt. Varje träd känns igen på sin frukt. Man plockar inte fikon på tistlar eller druvor på törnbuskar. En god människa bär fram det som är gott ur sitt hjärtas goda förråd, och en ond människa bär fram det som är ont ur sitt onda förråd. Hennes mun säger vad hjärtat är fullt av.

Varför säger ni 'Herre, herre' när ni kallar på mig, om ni ändå inte gör som jag säger? Den som kommer till mig och hör mina ord och handlar efter dem – vem han är lik, det skall jag visa er. Han är lik en man som när han bygger ett hus gräver djupt och lägger grunden på berg. När floden svämmar över, vräker sig vattnet mot huset men förmår inte rubba det, eftersom det är väl byggt. Men den som hör och inte handlar, han är lik en man som bygger ett hus på marken utan att lägga någon grund. Floden vräker sig mot huset, och det rasar genast ihop och förödelsen blir stor.«

TJUGOFJÄRDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 13 SEPTEMBER

Första läsningen

Syr 27:30 – 28:7

Vrede och hätskhet är avskyvärda,
men syndaren håller fast vid dem.
Den som hämnas drabbas av Herrens hämnd,
men han framhärdar i sin syndfullhet.
Förlåt din nästa den orätt han har gjort,
så utplånas dina egna synder när du ber.
Om en människa bär agg mot en annan,
hur kan hon då kräva läkedom av Herren?
Hon visar ingen nåd mot sin medmänniska,
men när hon själv har syndat tar hon till böner!
Hon bär på agg, hon som själv är dödlig –
vem skall då ge försoning för hennes synder?
Tänk på livets slut och hata inte mer;
minns döden och förgängelsen, håll fast vid buden.
Tänk på buden och vredgas inte på din nästa;
minns förbundet med den Högste och glöm andras fel.

Responsoriepsalm

Ps 103:1–4, 9–12 (R. jfr 8)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 667. När den läses används följande text:

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Lova Herren, min själ,
hela mitt jag vill prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
minns allt det goda han gör. R.

Han förlåter alla mina synder
och botar alla mina sjukdomar,
han räddar mig från graven
och kröner mig med nåd och barmhärtighet. R.

Han går inte ständigt till rätta med oss,
hans vrede varar inte för evigt.
Han handlar inte mot oss som vi förtjänat,
han ger oss inte våra synders lön. R.

Ty så hög som himlen välver sig över jorden,
så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom.

Så långt som öster är från väster,
så långt från oss förvisar han vår synd. R.

Andra läsningen

Rom 14:7-9

Ingen av oss lever för sin egen skull, och ingen dör för sin egen skull. Om vi lever, lever vi för Herren, och om vi dör, dör vi för Herren. Vare sig vi lever eller dör tillhör vi alltså Herren. Ty Kristus dog och fick liv igen för att härska över både döda och levande.

Halleluja

Jfr Joh 13:34

V. Ett nytt bud ger jag er, säger Herren:
att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium

Matt 18:21-35

Vid den tiden kom Petrus fram till Jesus och sade: »Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?« Jesus svarade: »Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger. Därför är det med himmelriket som när en kung ville ha redovisning av sina tjänare. När han började granskningen förde man in en som var skyldig honom tio tusen talenter. Eftersom han inte kunde betala befallde hans herre att han skulle säljas tillsammans med sin hustru och sina barn och allt han ägde, så att skulden kunde betalas. Tjänaren kastade sig ner och bönföll honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala alltsammans.' Då kände hans herre medlidande med honom och lät honom gå och efterskänkte hans skuld. Men när tjänaren gick därifrån, mötte han en annan tjänare som var skyldig honom hundra denarer. Han grep honom om strupen och sade: 'Betala tillbaka vad du är skyldig!' Den andre kastade sig ner och bad honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala.' Men han ville inte utan gick därifrån och lät sätta honom i fängelse tills skulden var betald. När de andra tjänarna såg vad som hände tog de mycket illa vid sig och talade om alltsammans för sin herre. Då kallade denne till sig tjänaren och sade: 'Din usling, jag efterskänkte hela din skuld när du bad mig om det. Borde du inte ha varit lika barmhärtig mot din kamrat som jag mot dig?' Och i sin vrede lät hans herre bödelsdrängarna ta hand om honom tills hela skulden var betald. Så skall min himmelske fader göra med var och en av er som inte av uppriktigt hjärta förlåter sin broder.«